

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/244/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213217167
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:7213217167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: B. K., nar. XX.X.XXXX, M. L. XX, štátny občan SR, zastúpený opatrovníkom pre toto konania: Obec M. L., v konaní o zaplatenie 1 617,65 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 855,14 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.6.2012 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov p r á v o.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Košice II dňa 22.7.2013, postúpenou tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 27.3.2015 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1 617,65 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 617,65 eur od 19.6.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že právny predchodcom žalobcu spoločnosť Tatra banka, a.s. poskytla žalovanému na základe Úverovej zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 659,70 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 pravidelných mesačných splátkach vo výške 37,18 eur s dátumom splatnosti k 18. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum poslednej splátky úveru bol dohodnutý na dňa 18.6.2012. Žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky nespĺnil v určenom čase, t.j. v lehote splatnosti úveru. Žalobcovi tak po postúpení pohľadávky od jeho právneho predchodcu vzniklo právo uplatňovať si zvyšok dlžnej istiny vo výške 1617,65 s príslušenstvom.

O predmetnej žalobe bolo rozhodnuté Okresným súdom Košice II platobným rozkazom sp. zn. 43Ro/279/2013 zo dňa 16.10.2013, ktorý sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, a tak bol uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 43Ro/279/2013 zo dňa 4.8.2014 zrušený.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaného, bol mu uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7C/244/2015 zo dňa 22.4.2015 ustanovený podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovník pre toto konanie. Opatrovník žalovaného sa k veci samej v priebehu konania nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 28.8.2015 žalobca bližšie špecifikoval žalobou uplatnený nárok, a to tak, že žalovaná suma 1617,65 eur predstavuje rozdiel istiny úveru 1659,70 eur a úhrad žalovaného počas trvania záväzkovoprávneho vzťahu vo výške 42,05 eur.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 3.9.2015, ktorého a nezúčastnil žalobca a jeho právny zástupca, ako aj opatrovník žalovaného. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil ich neúčast' na pojednávaní a udelil súhlas s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Opatrovník žalovaného napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa nedostavil. Svoju neprítomnosť neospravedlnil a o odročenie pojednávnia z dôležitého dôvodu nežiadal. Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a opatrovníka žalovaného s príhliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný uzavrel dňa 20.6.2006 s právnym predchodcom žalobcu Tatra bankou, a.s. v písomnej forme zmluvu označenú ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 50 000,- Sk (1 659,70 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 1120,- Sk (37,18 eur) vždy k 18.dňu v mesiaci s tým, že posledná splátka bude splatná do 6 rokov od splatnosti prvej splátky. Úver mal byť žalovanému poskytnutý do 5 dní od splnenia podmienok spotrebiteľského úveru. Dohodnutá výška úrokov bola 16,90 % ročne. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola 9,49 % a úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 16,90 % ročne. ďalej tiež v zmluve o úver bolo dohodnuté poistenie s poistným vo výške 13,- Sk (0,43 eur). Dňa 20.6.2006 bol úver poskytnutý žalovanému. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.3.2011 postúpila Tatra banka, a.s. svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere na žalobcu. Žalobca si podanou žalobou uplatnil iba zostatok istiny úveru 1617,55 eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou vo výške 1659,70 eur a čiastočnými úhradami žalovaného spolu vo výške 42,05 eur (úhrada zo dňa 19.7.2006 vo výške 462,78 Sk (15,36 eur), zo dňa 8.9.2006 vo výške 399,10 Sk (13,25 eur) a zo dňa 11.10.2006 vo výške 404,90 Sk (13,44 eur)).

Nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou bolo treba právne posúdiť ako nárok zo zmluvy o úvere podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka, čo zodpovedá aj vôli zmluvných strán, ako to vyplýva z označenia zmluvy o úvere. Zároveň však nemožno opomenúť, že žalovaný do záväzkového vzťahu vstupoval ako spotrebiteľ (§ 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 23a zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere) preto vzhľadom na zákonné kritériá obsiahnuté v týchto právnych predpisoch bolo treba na daný záväzkový vzťah aplikovať aj osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa.

Ochrana spotrebiteľa z úradnej moci súdu sa týka rozmanitých zmluvných vzťahov vrátane úverov podľa Obchodného zákonníka. Aj v právnom vzťahu, ktorý sa spravuje, či už ex lege alebo ex contractu ustanoveniami Obchodného zákonníka totižto nemožno opomenúť tú podstatnú skutočnosť, že táto právna úprava bola a je sprevádzaná právnym predpisom verejnoprávneho charakteru obsahujúcim kogentné ustanovenia t.j. zákonom na ochranu spotrebiteľa (v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy išlo o zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) ktorý v § 23a výslovne stanovil, že spotrebiteľskou zmluvou môže byť aj zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka.

Predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne

vzťahy. Je teda náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/81/2012-279 zo 14. februára 2013 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 402/2013-10, ktorými bolo rozhodnuté v obdobnej veci a v ktorom je vyslovené, že dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami - dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikáčna prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 01.01.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia.

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje

poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihlíadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabránili tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V zmysle § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po právnom posúdení uplatneného nároku v zmysle zákonných ustanovení vyššie citovaných dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je iba čiastočne dôvodný, a to v časti splátok, ktoré nie sú premlčané. Dlž žalovaného z nepremľčaných splátok predstavuje spolu sumu 855,14 eur, čo je 23 splátok po 37,18 eur (1120,- Sk) splatných od 18.8.2010 (tri roky späť od podania žaloby, t.j. odo dňa 22.7.2013) do 18.6.2012 (do dňa konečnej splatnosti úveru).

Povinnosťou žalovaného ako dlžníka zo zmluvy o úvere bolo úver splácať v splátkach po 1120,- Sk (37,18 eur) mesačne vždy k 18. dňu v mesiaci. Od splatnosti každej jednotlivkej splátky úveru plynula žalobcovi resp. jeho právnenmu predchodcovi samostatne trojročná premlčacia doba. Žaloba, ktorou

si žalobca uplatnil nároky zo zmluvy o úvere bola súdu doručená dňa 22.7.2013. Súd vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby považoval splátky splatné pred 22.7.2010 za premlčané, teda žalobca si v tejto časti uplatnil svoj nárok po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Súd vzhľadom na premlčanie nárokov žalobcu postupom podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadol na oslabenie nároku žalobcu voči žalovanému z dôvodu jeho premlčania z úradnej povinnosti a zamietol žalobu v časti zaplatenia sumy 732,51 eur.

Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením splátok úveru žalobcovi priamo zo zákona vzniklo právo na úrok z omeškania ktorého sadzba požadovaná žalobcom (9 % ročne) je v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe aj v časti o zaplatenie pokračujúceho úroku z omeškania z priznanej istiny, a to úroku .

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý predstavoval sumu 1617,65 eur s príslušenstvom výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bolo konanie o žalobe zamietnuté. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 855,14 eur vrátane príslušenstva, v ktorej bolo žalobe vyhovené. V časti o zaplatenie sumy 762,51 eur vrátane príslušenstva bol neúspešný, keďže v tejto časti bola žaloba zamietnutá. V tejto časti bol, teda úspešný žalovaný. Žalobca bol teda úspešný v 52,86% a žalovaný v 47,14 %.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca tak aj žalovaný, mali čiastočný úspech aj neúspech v konaní, a preto súd v konečnom dôsledku vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.